

Polotrupáči

Nedávno jsem, možná opět, nevím, paměť není co bývala, tedy nedávno jsem opět přečetl nějaký článek, ve kterém se tvrdilo, jak moc jsou namáhané žvýkací svaly. Chudáčci naši jedni, pracují tak, až jsou životné, proto to měkké „i“. No ale proč to říkám, tedy píšu...

Při pohledu na svět kolem sebe si myslím, že bychom jim měli nějak pomoci. Tedy že chytré lidstvo by mělo vymyslet nějaké chytré udělátko, které pomůže žvýkat, tedy kousat. Musíme si nějak ulevit, přeci! Viděl bych to jako nějakou implantovanou soustavu procesorů, čipů bůh ví čeho, co by s těmi kousacími svaly kooperovalo a naše tělo tak nebylo příliš namáháno.

Vlastně by to šlo nadmíru podobně s dobou posledních X let.

Ono se tomu chudáčkovi člověku, který přežil doby ledové, miliardy příkoří, válek a já nevím čeho neustále ulevuje. Všechny ty rány osudu, meče či moru přežil, dokázal ze země vyrvat obživu. Když bylo třeba vydupal z hlíny zrno, rozporcoval zvěř větší, než je on sám. Ubránil se a přežil. A nyní?

Vidím to spíše jako mutující, nemocný typ nějakého živočicha. A nic na tom nemění počítače miliontých generací či cesty na Mars. Výdobytky civilizace pro pohodlí člověka jsou totiž také jakousi očkovací látkou na jejímž konci degenerace. Horizont lidstva pláče. Ale uf...

Při pohledu kolem sebe na hošánky a dívenky, kteří jsou ve věku, kdy se před nedávnem stálo v armádách, vládlo zemím, rodilo či do úmoru hospodařilo, získávám strach. Kde jsou neohrožení námořníci, co dokázali kdysi přežít s minimem? Dnes nepřežijí ani s minimem wifi připojení.

A nedej bože, pokud se na ně zle podíváte či něco vytknete ... Uslyšíte minimálně, že je to nefér, že mají také svůj názor a právo ho říci. Městšití se rozsypou z pohledu na zabíjenou rybu, deprese kulminují při nezájmu o jejich příspěvky na internetu. Všichni jsou originální přesně tak, jak jim řekne reklama na Fantu. Pij Fantu, budeš originální (úplně stejně jako další miliarda lidí) a užiješ si spoustu zábavy.

Jasně, proč pěstovat, když můžu kopit? Proč vycházet do obchodu, když mi to můžou dovézt? Proč číst, když si to můžu poslechnout? Proč vůbec poslouchat, když jsem vychován jako originální osobnost? Proč rozdělávat oheň a topit, když stačí zmáčknout tlačítko? Proč větrat, když to může udělat autonomní systém? Proč vůbec stoupnout ze sedačky, když na všechno jsou aplikace?

No ale proč mít vůbec nožičky, když není třeba nikam chodit? Zbytečné! Boty taky něco stojí. Pokud už to někdo nevymyslel, navrhuji už od narození dělat z dětí takové polotrupáčky, homoličky. Sice to zní nyní možná trochu drsněji, ale ono bychom si zvykli. Pak to doma posadíte, podáte cosi s intuitivním ovládáním, přihlásit do nějaké podobné skupiny, učení není nutné, naučí internet. Odizolovat od skutečného světa, a homolička polotrupáček budoucnosti je na světě. Šťastný a veselý.

No a pokud to nebude připojené na nějakou umělou výživu hadičkami, přijde konečně vhod udělátko na posílení žvýkacích svalů. Ať se nám ty chudinky nenamáhají nějakým kousáním.

Abych řekl pravdu, nevím, kde je z toho cesta. Pokud je tedy nutná...

Asi na vesnici. Podobně jako se zrodilo národní obrození. Takže na děti bahno, hlad, zimu, práci. Aby se nám ty sněhové vločky nerozpustily, když se na ně křivě podíváte ve skutečném životě.

Luděk Lopour